

NEWSLETTER

דצמבר 2017

אירוע שיא הראשון

פעילות הורים וילדים

מרכז למידה, עזרה בשיעורי בית...

לדעת להיפרד כשהרגע הנכון מגיע: סיפור הצלחה בנגבה

זה רגע מר-מתוק כשמישהו שטיפחת, מישהו שהיה תלוי בך, אומר לך שכבר אין בך צורך. שביעות הרצון לראות ילד יקר לליבך מגיע לעצמאות, מעורבת בתחושת צער, שכן הוא יחסר לך מאד.

כך בדיוק היה עם נתנאל. נתנאל הגיע אלינו מדי יום במשך שבע שנים. כשסיים כיתה י' הוא הצטיין הן בלימודיו והן מבחינה חברתית. ואז, נתנאל שהוא כיום בן 17, קיבל החלטה קשה: לעזוב את נגבה.

" יש לי זיכרונות נפלאים מנגבה", הוא מזכר בהערכה. "במקום לבזבז את זמני אחרי הלימודים, הייתי במסגרת שנתנה לי תוכן. היו מחשבים ללימוד ולגלישה באינטרנט. שיחקנו כדורגל ומשחקים אחרים ונהנינו ממגוון פעילויות. שעת הלימוד שהוקדשה מדי יום להכנת שיעורי בית הייתה אחד הדברים החשובים עבורי, בזכות שעה זאת למדתי כיצד לנצל את הזמן באופן יעיל."

נתנאל פרח בבית נגבה. הוא הצליח להשלים 5 יחידות בפיסיקה, מתמטיקה ואנגלית. הוא מצפה לפתח קריירה בעסקים, אך רק לאחר שישלים את שירותו הצבאי. הוא נחוש בדעתו להגיע לתפקיד בעל משמעות לו ולמדינה, ושהזמן שישרת בצבא יגשים את שאיפתו זאת.

"נתנאל השכיל לעשות שימוש בכל המשאבים שנגבה העמידה לרשותו. הוא השתפר והצליח בעל תחום: בתחום הלימודי, בתחום החברתי ובכלל. הוא ניצל את זמנו היטב כדי להתקדם" אמר נדב אלחדד, רכז מועדון הנוער.

הייתה לו גם השפעה טובה על הסובבים אותו, הסביר אלברט כהן, העובד הסוציאלי: "הוא היה ילד סקרן שאהב לנהל ויכוחים, הוא גירה את הילדים האחרים לשאול וללמוד."

נתנאל מעודד אחרים להכיר בהזדמנות שמציעה להם נגבה: "יכולתי להיכנע בקלות לפיתוי שמציע הרחוב. הודות לנגבה התמקדתי במקום זה בלימודי וחשוב עוד יותר – למדתי להיות עצמאי ולקבל אחריות על מעשי. הזמן שביליתי בנגבה גרם לי להתמקד בבית הספר, ולמדתי להיות עצמאי ואחראי לעצמי. כל ילד שיש לו הזכות להיות חלק מנגבה, חייב להוקיר זאת. זאת מתנה משנת חיים."

www.negba.org

www.facebook.com/AssociationNegba